

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Tornem-hi amb la crisi de l'habitatge

Hi ha una doble fractura: social i generacional

El dijous 6 de juliol l'Observatori va publicar les dades del primer semestre. El 70% de la població considera l'habitatge el primer problema del país.

Pocs dies després, el Consell General ha votat un crèdit a l'habitatge proposat pel Govern Esport a correu.

Malgrat que algun editorialista hagi aplaudit el que volia veure com el consens de tots els grups parlamentaris, la realitat, que recollia prou bé la portada del Bondia del dijous 13 de juliol, és que el crèdit a l'habitatge ha estat aprovat "amb un sí crític de l'oposició".

La consellera general de l'aliança socialdemòcrata, Susanna Vela, ho va dir ben clar: la mesura és "insuficient" i cal mantenir les pròrrogues dels contractes d'arrendament, com també ha demanat el raonador del ciutadà. La ministra Marsol ja ha dit que no hi comptin.

Es vol tractar amb mesures un problema de gran abast econòmic i social.

Aquest crèdit a l'habitatge ha provocat escepticisme, no pas al Consell General sinó a places i carrers, oficines i despatxos, botigues i supermercats.

En una qüestió tan sensible socialment els arguments que se senten no abunden en matisacions sinó que solen emprar el broc gros, malgrat que en lloguer i habitatge a preu assequible els matisos són del tot imprescindibles.

Els problemes per trobar un habitatge a preu assequible són grans per aquelles famílies que ja destinen força més d'un 30% dels ingressos al lloguer.

El Govern ha reconegut que llogar un pis s'ha encarat tres cops més que el que ha pujat el salari mitjà, i comprar-lo gairebé cinc vegades més.

També hi ha una elevada taxa de pobresa en les famílies que viuen de lloguer.

La marcada concentració de les dificultats en certes llars és un reflex, el resultat, de clamoroses absències de polítiques públiques els darrers dotze anys.

Calen els recursos necessa-

No hi ha consciència de la gravetat del problema i no hi ha una estratègia

ris per atendre una promoció d'habitatge de lloguer accessible públic durant un llarg període i a gran escala. I per promoure polítiques més favorables al foment privat de l'habitatge de lloguer.

No hi ha consciència de la gravetat del problema i no hi ha una estratègia. El Govern va a la bona de Déu, busca titulars per aconseguir els més cridaners.

El crèdit a l'habitatge de la setmana passada és positiu però insuficient.

Cal encarar els problemes estructurals però aquesta no sembla pas la intenció del Govern.

Els problemes són prou coneguts.

Per començar, l'augment dels preus del sector immobiliari, ininterromput des de fa més de vint anys, ha fet que accedir a

la propietat de l'habitatge sigui cada cop més difícil per les famílies que no disposin d'un mínim estalvi dinerari.

Aquesta barrera s'ha fet encara més alta amb l'augment recent de les taxes d'interès bancari. És a dir, que no és pas que les famílies no vulguin adquirir el seu habitatge sinó que s'està donant una pèrdua de solvència dels tres segments de compradors tradicionals. El primer segment és el dels "neopropietaris", aquells que voldrien accedir per primera vegada a un habitatge de propietat i no poden vendre un altre bé immoble que no tenen per accedir a un altre habitatge millor. El segon és el dels inversors-arrendadors, que compren habitatge per posar-lo en arrendament.

El tercer segment és l'arrendador social, la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que tot i disposar de capital per invertir i comptar amb la positiva experiència de Prada Casadet no vol fer-ho. I les parelles joves, que han d'anar a viure a la Seu d'Urgell.

L'habitatge ha de ser una política pública estructural, no una política conjuntural ni electoralista.

És una política pública complexa perquè abasta un objecte enorme, amb unes ramificacions en nombrosos sectors de la societat: patrimoni, ocupació laboral, dependència, mobilitat i turisme.

Mentrestant es confirma que no tenim capacitat d'atracció de mà d'obra amb la qualificació adequada. Qui es creurà que en aquest context l'economia millora?